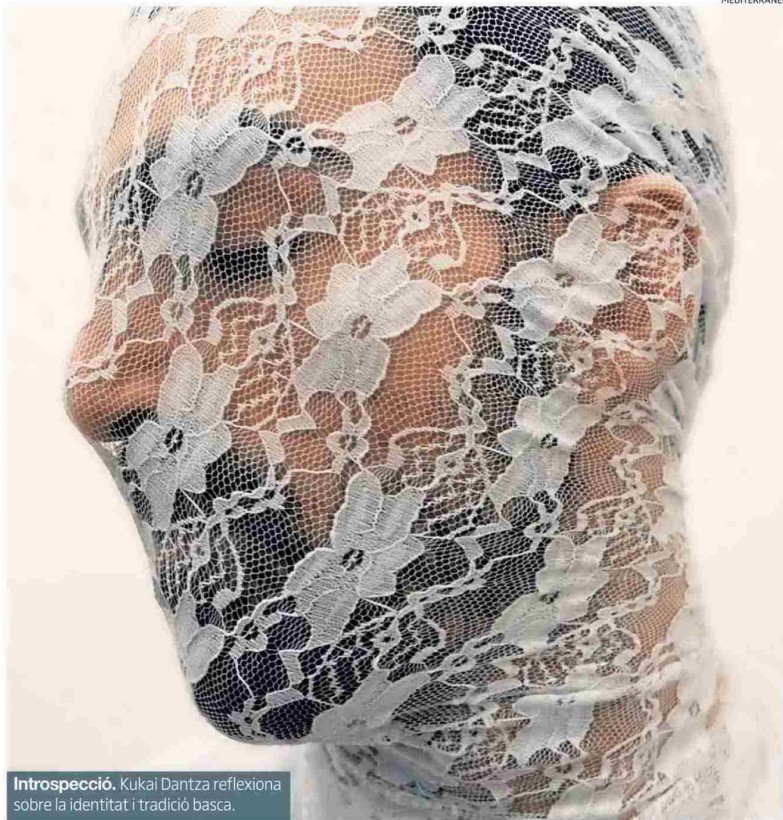

"Oskara Plazara", la fusió del ball i el cinema - Mediterráneo - 28/01/2018

‘Oskara Plazara’, la fusió del ball i el cinema

Kukai Dantza presenta aquesta proposta al Paranimf de la Universitat Jaume I el dia 2

Introspecció. Kukai Dantza reflexiona sobre la identitat i tradició basca.

Si haguéssim de definir en poques paraules l'espectacle de Kukai Dantza *Oskara Plazara*, diríem que és la fusió mínima de la dansa i el cinema.

A la província, gràcies a cites com el Cinemascore, estàvem acostumats a veure projeccions cinematogràfiques amb actuació musical en directe, però fins ara no existia una proposta que unís el setè art amb el ball. No, almenys, de la manera com el que la companyia basca de Jon Maya presentarà al Paranimf de la Universitat Jaume I el 2 de febrer.

Kukai Dantza ja va commoure als espectadors castellonencs amb la representació de la seua producció conjunta amb Marcos Morau i La Veronal la tardor passada. *Oskara*, que es va representar al Teatre Principal amb un èxit rotund, oferia un retrat sobre la cultura basca, els seus mites i llegendes, i ho feia d'una manera mai vista fins ara, és a dir, mitjançant el moviment del cos. A través d'una coreografia que barrejava l'arrel més popular amb l'expressió més avantguardista, *Oskara* dibuixava un recorregut plàstic i emocional ple de símbols poderosos que Iñaki Alforja i Pablo Iraburu van voler captar i immortalitzar en un film documental que buscava respondre a la pregunta que també es feien Maya i Morau a l'hora d'unir la seua visió de la dansa en aquesta obra de referència: Qui sóc? Quina és la meua identitat?

DOCUMENTAL

Iraburu i Alforja van confessar que durant el procés de filmació van descobrir que el propi desenvolupament creatiu d'*Oskara* els servia per «abordar temes que ens interessaven principalment i que creiem són clau en el moment històric en què es troba Navarra i el País Basc, i la resta d'Europa». Quina relació hi ha entre la tradició, la cultura i la identitat personal? Es preguntaven els dos cineastes. Al que responien: «*Oskara* ens permetia parlar d'aquest assumpte d'una

manera que a nosaltres ens interessa bàsicament a través de la creació i de la bellesa. Creiem que aquest documental és necessari. Perquè serveix per aportar elements positius que ajuden a que cada un dels espectadors doni la seua pròpia resposta a les preguntes que plantejem. Cal cuidar la nostra tradició. És important fer-ho a partir de la llibertat».

UN RELAT

«Si vols saber qui ets, balla», ens diuen des de Kukai Dantza. Segons ells, a través de la dansa es pot parlar de tradició i llibertat, de terra i llenguatge, de creació i convenció, d'història, però també de futur. Tot això s'albira a la perfecció en el documental rea-

La companyia basca ofereix un format més íntim del seu projecte coreogràfic

litzat per Pablo Iraburu i Iñaki Alforja, un film que és essencial per a la proposta que Kukai Dantza oferirà al Paranimf, ja que a *Oskara Plazara* veurem sobre l'escenari a tres ballarins de la companyia basca executant fragments de l'espectacle que els ha portat al més alt, combinats amb la projecció d'aquest documental íntim i clau a l'hora de confeccionar el projecte final.

Estem, per tant, davant d'una pel·lícula, un espectacle, un relat. Estem parlant de Dansa, així, amb la D majúscula, de reflexió a través del cos, de vida. Aquesta és una proposta que visualment té un doble impacte, per les imatges i la coreografia. Genial. ■

Sara Llopis